

Arrest

nr. 105 074 van 14 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente KNOKE-HEIST, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 21 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 oktober 2012 van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VROMBAUT, die *loco* advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster op 16 oktober 2012 een aanvraag heeft ingediend tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12*bis*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 22 oktober 2012 nam de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 12 bis, §§ 3 of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde lid of artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam : B

Voorna(a)m(en) : I

Nationaliteit: Oekraïne

(...)

heeft zich op 16/10/2012 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle bewijzen die bedoeld worden in de artikelen 10, §§ 1 tot 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:"

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij schrijven van 11 december 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat een van de grondvoorwaarden waaronder de bestreden beslissing kan worden vernietigd, niet wordt voldaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoekster in haar inleidend verzoekschrift, ingediend op 21 november 2012, als voorwerp van het beroep “*de beslissing van de gemachtigde van de Burgemeester van Knokke-Heist d.d. 22 oktober 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf, waarvan kennis gegeven werd aan de verzoekende partij op 22 oktober 2012 (stuk 1)*” aanduidt. Het stuk 1 waarnaar verzoekster verwijst en dat door verzoekster ook als bestreden beslissing werd toegevoegd aan haar beroep, betreft inderdaad een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf van 22 oktober 2012 (bijlage 15ter).

Blijkens artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet bevat het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Het verzoekschrift moet immers zowel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als de verwerende partij inlichten over de juiste toedracht van het geschil dat wordt voorgelegd.

Het voorwerp van het beroep zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging of schorsing die zou kunnen worden uitgesproken. Een nauwkeurige omschrijving van het voorwerp is aldus van kapitaal belang voor het verloop van het geding. Het voorwerp van het geding moet in het inleidend verzoekschrift worden aangegeven en kan later in het geding niet meer gewijzigd worden. Bovendien mag een verzoekster het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om in haar plaats het onderwerp van de vordering te bepalen. *In casu* is het voorwerp van het inleidend verzoekschrift de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf van 22 oktober 2012.

Dit wordt ter terechtzitting ook bevestigd door de advocaat van verzoekster.

3.2. De Raad stelt vast dat de verzoekster haar syntheseseminarie evenwel richt tegen een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14), waarover de Raad zich reeds heeft uitgesproken op 28 mei 2013 bij arrest nr. 103.637. Voorts blijkt ook het betoog dat wordt ontwikkeld ter ondersteuning van het aangevoerde enig middel niet gericht is tegen de bestreden beslissing, zoals aangeduid in het inleidend verzoekschrift ingediend op 21 november 2012, dat *in casu* het voorwerp van onderhavig geschil uitmaakt.

De raadsheer van verzoekster stelt ter terechtzitting zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de syntheseseminarie geen betrekking heeft op de bestreden beslissing.

De syntheseseminarie is onontvankelijk.

Bij gebrek aan ontvankelijke syntheseseminarie, dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MAES